

att 30 § Regeringsformen samt andra nu derom gällande lagar upphävas; att då någon presterlig befattning, af hvad slag som helst, i en församling blifvit ledig, domkapitlet skall uppsätta 3 kompetente sökande å förslag, hvarefter församlingen eger kalla en fjerde profpredikant och välja mellan dessa 4, hvarvid rösträtt pr capita skall tillkomma enhvar, som inom församlingen eger att i kyrkostämmas öfverläggning och beslut deltaga: samt att åt den, som dervid erhåller de flesta rösterna, skall af domkapitlet utfärdas konstitutorial å befattningen.

Stockholm den 27 Januari 1880.

H. Johnsson.

N:o 122.

Af Herr Anders Nilsson: Om skatt å maldrycker.

Genom den till innevarande Riksdag aflemnade Kongl. Maj:ts proposition angående statsverkets tillstånd och behof är veterligt att en statsbrist äfven nu befinnes, till hvars fyllande föreslås, bland annat, en 50 procent tilläggsbevillning. En dylik bevillning beslutades vid sistlidne riksdag, men helsades nästan öfver hela riket med stort misshag, hvarföre det nu må vara Riksdagens pligt att afhjelpa statsbristen på något annat sätt.

Det gamla vanliga sättet, att förhöja skatten på bränvinstillverkningen kan väl aldrig mer ifrågakomma, när denna skatt nu blifvit tillräckligt stor såväl för näringens existens som för bränvinsflodens hämmande. En annan lika stor flod har för länge sedan börjat öfversvämma landet och föra med sig många personer uti sina farliga vågor, och detta är öl- eller bierfloden.

I forna dagar voro bränvinstillverkningen och ölbryggerierna med hvarandra förenade såsom fabriksnäring och med en ganska måttlig beskattning, emedan dessa näringar ansågos oskadliga. Då bryggdes der mycket godt öl, som visst icke var såsom nu rusgifvande. Sedan bränvinstillverkningen blef förvandlad till en jordbruksnäring, har denna allt sedan varit utsatt för en påökad beskattning i mån efter statskassans större och mindre behof, men ölbryggarna hafva i största frid fått utöfva sin handtering och således haft tillfälle att med allehanda rusgifvande ingredienser uppblanda det förr så oskyldiga ölet för att desto bättre få en strykande afsättning. Deras handtering har nu lyckats få så stort omfång, att den ganska väl kan tåla vid en måttlig beskattning. Härvid torde inga herrar kontrollörer ifrågakomma för att med sin aflöning förringa statsinkomsten. Beskattningen kunde till en början gå till sålunda: att uti de kommuner, der bryggerier finnas, kommunalnämnden inlemnar till taxeringskomitén en sannolik uppgift på det antal kannor öl, som tillverkas, taxeringskomitén med ledning deraf bestämmer kannetalet och uti sina längder utför bevillningen, hvarefter pröfningskomitén fastställer åtgärden.

På sådant sätt skulle staten få en hjälp till sina behof utan att begagna sig af den förhatliga tilläggsbevillningen.

Enligt statistikerna voro i landet under år 1873 58 bryggerier, hvilka tillverkade 3,093,392 kannor öl, men år 1877 hafva dessa ökat till 108 bryggerier med tillverkade 14,081,066 kannor. Häraf synes att dessa näringar tilltagit i stort omfång och kanske nu fördubblats.

Om nu en beskattning beslutades med 20 öre per kanna, skulle staten erhålla den vackra summan efter förenämnda beräkning af öfver 5 millioner.

Efter dessa antydningar hoppas jag Riksdagen bifaller det förslag jag nu går att ingifva, nemligen:

att Riksdagen beslutar en afverkningskatt med 20 eller minst 10 öre för hvarje till försäljning i ölbryggeri tillverkad kanna öl, bier och porter;

att kommunalnämnden får skyldighet att till taxeringskomitén ingifva uppgift på sannolika antalet kannor öl, bier och porter, som i bryggerierna kunna anses tillverkas;

att taxerings- och pröfningskomitéerna sedan derå vidtaga de åtgärder dem tillkomma.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

Anders Nilsson.